

L'Hedera Hèlix, de Pere Calders

auladecatala.com/lhedera-helix-de-pere-calders/

Anna Author archive

Watch Video At: <https://youtu.be/d-QjUL2ueYA>

Text

L'HEDERA HÈLIX

¿No heu experimentat mai la tendresa que poden despertar les petites atencions? Jo sí, i me n'he hagut de penedir sempre.

Triant un exemple qualsevol, a l'atzar em va passar, se m'acut el que em va passar amb una amiga. En una ocasió, per donar-me una sorpresa, em va prepara un dels plats que m'agradaven més, i al final de l'àpat va allargar-me un paquet que contenia

una corbata arrogant. Sí, ja sé que el qualificatiu causa estupor, però de tot aquest em vaig passar setmanes cercant-ne d'altres, i després de tot a em va aquest és el que em va semblar bo.

El que va succeir fou que no era el meu sant, ni feia anys ni celebrava cap festa meva, i, per molt que em dolgui confessar-ho, la delicadesa d'ella m'entendrí. I això a despit del color de la corbata i de l'aprenentatge que exerceixo, de fa anys, per tal d'aconseguir una ideal solidesa de caràcter.

L'endemà me'n vaig anar al mercat de flors. La nit abans havia dedicat hores de les de dormir a triar obsequis que anessin bé, i, per molt que costi de creure, la resolució darrera fou en el sentit de comprar una planta grimpadora, perquè la meva amiga tenia un jardí interior.

Els meus conegut ja saben que sóc pacient en les coses que mereixen paciència, però que en els altres casos costum a tenir pressa. En el cas de la planta em va semblar des del principi que no hi podia perdre temps, i ho vaig dir així al venedor.

—Ui, no! La que busco ha de créixer més ràpid.

El florista em va mirar i m'aconsella que veiés una parada de plantes difícil, a prop d'allí. En una altra botiga, el comerciant em digué:

—Tinc el que voleu. Però la llei em priva de vendre aquest tipus de plantes sense que el client accepti la responsabilitat de la compra. Si voleu signar uns papers...

Jo ho estava, i vaig omplir uns formularis oficials. Després, el venedor semblà en un test i em va demanar que mirés la terra, que es va inflar i s'obri en esclats minúsculs per a donar sortida amb un zumzeig a uns quants brots verds.

—Quin nom té?

—És una variant poc coneguda de l'*Hedera Helix*.

Convinguérem el preu, i abans de sortir, el venedor em va dir que no m'entretingués pel camí. Agafava el test amb les dues mans, mentre aprofitava el retorn per imaginar-me l'alegria de l'amiga. De cop, vaig sentir que l'heura m'arribava a la cara i molestaven, fins al punt que, en enfilarse per l'orella.

Aleshores em van venir ganes d'agafar un taxi, però els taxistes s'adonaven del què em passava i posaven preus elevats. Irritat, vaig canviar d'idea, optant per emprendre una carrera amb totes les forces. Jo no aguantava el test amb les mans, sinó que les fulles ho feien. El test es va esquarterar de sota i sortien les arrels, que van començar a resseguir-me les cames per buscar la terra.

Abans d'arribar a casa, les fulles em van privar de moure'm, i gairebé em tapaven els ulls. Quan ja era a la porta, les arrels van arribar a terra, i s'hi van clavar. Un munt de tiges es va dividir sota la meva barba. A través de les clarianes que deixaven les fulles, podia mirar. Imagineu-vos el meu estat d'esperit en descobrir la meva amiga que tornava a casa, després de comprar. Ella va veure la capa de verd, i em va reconèixer per la corbata que sobresortia de la planta. Se'm va acostar i em va amenaçar amorosament amb una mà i servint-se d'aquella veu dolça que m'enamorava tant em digué:

—Baixa de l'arbre, grandolàs! ¿No veus que ja no tens edat per a aquestes coses?

Argument

El protagonista, amb la intenció de correspondre al detall que una noia va tenir amb ell (un dels seus plats favorits i una corbata), pensà en regalar-li una planta trepadora per a una paret del pati de casa la jove.

El dia després del detall de la noia, el protagonista va anar al mercat de flors, on va demanar la planta que creixés més ràpid, perquè no volia esperar molt de temps a veure la paret coberta. El venedor, veient que no tenia la planta que el noi buscava, li va aconsellar una tenda de plantes difícils. Aleshores comprà una planta que creix en qüestió de minuts anomenada "Hedera Helix". En el camí a casa la noia, el protagonista, es distreu tant pel carrer que la planta acaba envoltant-lo amb les seves fulles i branques.

Al final la noia se'l troba a la porta de casa seva engolit per la planta. Aquesta en veure la corbata i lo poc visible del seu rostre el reconeix i li diu que deixi de fer el ximple i que baixi de l'arbre.

Tema

El perill que comporta ser impacient.

Aspectes remarcables

- La situació inicial del conte parteix d'un context normal i quotidià.
- El creixement anormal de la planta és l'element insòlit. La natura d'aquest element és externa i l'origen és el desig.
- El ràpid creixement trasbalsa el món del protagonista, el qual, paga la seva impaciència quedant-se atrapat dins la planta.
- Al final, el protagonista es queda en el món màgic.
- Cal destacar el final curiós i inesperat (la noia li diu que deixi de fer el ximple i que baixi de l'arbre). Aquest fet és absurd i dóna al final un toc d'humor.

Activitats

1. Busca a internet quin tipus de planta és l'hedera hèlix i explica-ho breument.
2. Explica amb les teves paraules què vol dir la qüestió que inicia el conte: *¿No heu experimentat mai la tendresa que poden desvetllar les petites atencions?*
3. Per què el protagonista li vol regalar una planta a la seva amiga?
4. Què vol dir l'expressió: "La corbata arrogant"?
5. Què passa amb aquesta planta?
6. Com acaba la història?

També dins de l'aula de català

Pere Calders (1912-1994)

Pere Calders (Barcelona 1912-1994) Pere Calders: quaranta-quatre contes (molt) breus
La planeta L'hora en punt Antaviana: L'Hereta Hèlix Invasió subtil A l'Hostal Punta

Marina, de Tossa, vaig conèixer un japonès desconcertant, que no s'assemblava en cap aspecte a la idea... Continue Reading
⇒

